

Ngủ Đi Cưng Của Anh

Anh ru em ngủ bằng Thơ.
Anh ru em ngủ trắng mờ đỉnh non...
Vạc kêu mấy tiếng thật buồn,
Thơ anh em nói: "Thơ còn buồn hơn!"

Anh ru em ngủ bằng Thương
Một trăm, ngàn nụ hoa hường, nghe em!
Mai, bình minh, dậy mà xem:
Tình Yêu Đầy Ấp Mọi Miền Nhân Gian!

Anh ru em ngủ, Việt Nam
Con Hồng cháu Lạc từng trang sử hồng
Người chinh phụ đứng chờ chồng
Ngàn năm còn đó cầu vồng che mưa...

Em ơi em ngủ rồi chưa?
Hé môi anh ngấm đi mùa Xuân thơm!
Và...anh nhẹ một nụ hôn
Và...em nhẹ nhích tay choàng đêm Đông!

*Đẹp ơi là Cảnh-Vợ-Chồng
ru nhau giấc ngủ bình bồng giấc mơ
Đưa tay anh chỉ ngọn cờ
Xa xa đồn ải mờ mờ bóng sương...*

Anh ru em ngủ bằng Thương
Một trăm ngàn nụ hoa hường hường hoa...
Đền em một thuở-anh-xa
Đền em một chút sơn hà...Ngủ đi!

Trần Vấn Lệ